

M'HAN REGALAT UN VESTIT NOU

per CONXA ADELL I CARDELLACH,
monja de Sant Pere de les Puel·les

Estem al mig de l'Advent i la litúrgia ens anuncia la proximitat del Nadal amb un tast de flors i de més música en aquest Diumenge de l'Alegria, popularment conegut per Diumenge Gaudete.

L'Advent és un temps massa curt, un buf, una lleugeresa, un alè d'aire fresc que no pots agafar i amb uns textos massa rics per poder-los assaborir amb calma. Cada text una alenada de frescor i un doll d'aigua fresca que sadolla.

Voldria una mica de repòs i és ell qui em regala l'Esperit que reposa sobre meu. Voldria ser més forta, i és ell qui m'ungeix amb l'oli dels forts. Aquests dos regals, l'Esperit i l'oli, no són per a mi, perquè els assaboreixi, sinó una preparació, perquè Déu m'envia «a portar la bona nova als desvalguts, a curar els cors adolorits, a proclamar als captius la llibertat, i als presos el retorn de la llum», o sigui, a proclamar l'any de gràcia del Senyor.

A Maria tot això li sortia de natural. Viu contenta, mentre va cantant cançons de bressol al nen que salta dins seu d'alegria, no es cansa mai de pregar i de donar gràcies a Déu per tanta meravella i per poder ser ajuda i consol per a qui la necessita. Ella no sufoca els dons de l'Esperit, perquè tota ella és plena de gràcia i el Senyor és amb ella. Beneeix i la beneeixen, com en una roda d'agraïment perpetu a l'únic que dona la veritable vida, ell, el seu petit, que ara es gronxa dins seu.

Déu li ha fet confiança, però també ens ha fet confiança a cadascun de nosaltres. Maria se sap instrument del seu Senyor, per això pot cantar tranquil·lament el magnificat, plena de joia de veure que Déu va fent el seu pla.

Anys a venir, Maria veurà que Joan també se sap instrument i que no vol caure en la temptació de fer-se passar pel Messies, quan els altres es pensen que és el qui ha de venir. Quina humilitat, la de Joan! Només vol aplanar el camí del Senyor, sap molt bé quin és el seu lloc i el seu paper. Així Joan ens ensenya a saber quin és el nostre lloc i el nostre paper, perquè puguem realitzar la part de salvació que Déu ens ha destinat a cadascun de nosaltres.

És Déu mateix qui ens ha mudat amb vestits de victòria i ens ha cobert amb un mantell de felicitat en aquest Diumenge de l'Alegria. Diu la cançó: «Quan pressentim veient la branca nua, que, malgrat tot l'ametller florirà; quan esperem al cor de la nit crua, la nostra alegria ningú no ens la prendrà». Estem vivint uns temps especials, convulsos, per la situació política, per la pandèmia i sobretot per tanta gent que no troba feina. Quan florirà l'ametller?, no ho sabem, però sí que sabem que la nostra alegria ningú no ens la prendrà.